

dette Laan; Thinget vil uden Tvivl gaae ind paa meget haarde Vilkaar, men det er bedst, at vi kjende dem. Jeg ønsker at vide, om Laanet skal tilbagebetales i Sterling eller overtages til en bestemt Cours, og da, hvilken denne Cours er; jeg ønsker at vide, om Kongeriget skal modtage Pengene i London eller her, og hvorledes man i første Tilfælde har tænkt sig at lade dem komme hertil; jeg ønsker tillige at vide, om ikke den høitærede Minister har Haab om at kunne faae Pengene strax — ved strax forstaaer jeg efter saa mange Dages Forløb, som ere fornødne for at lade dem komme hertil fra det Sted, hvor de nu formodentlig befindes, i London. Det er blevet sagt af Mange, som ellers burde vide det bedre, at de Penge, som tilhøre Dresundsfondet, ikke ere disponible, ere laante ud o. s. v., men det er mig ubegribeligt, at Folk kunne vedblive saadan løs Tale, thi jeg troer, det er umuligt for Nogen at overbevise Forretningsfolk om, at vore Finantser ikke paa en eneste Dag skulde kunne reise de 300,000 Pstl. i London ved at trække paa den Mand, som har Midlerne i Hænder. Jeg har dog lidt Begreb om disse Forhold, og jeg troer ikke, det er urimeligt at sige, at jeg med Finantsernes Papiirer i Haanden paa 2 Timer skal skaffe de 300,000 Pstl. i en eneste Gade i London. Jeg afviser altsaa, indtil det er beviist, al Tale om, at disse Penge ikke ere disponible, at vi maae vente til midt i Januar og endog længere, inden vi kunne faae dem. Er der god Villie tilstede for Kongeriget, ja, for hele Monarchiet, thi en saadan Krisis udstrækker sig til alle Monarchiets forskjellige Dele — og forsaavidt maae vi vel kunne omtale Heelstater, at vi kunne sige, den ikke undgaaer sin Part af Tabet — saa kunne Pengene komme ufortøvet. Mønten har jo desuden Intet at bestille og kan strax paabegynde Forarbejdningen af Sølv; den har saa lidt at bestille, at det undrer mig, at der ikke er udgaaet en Bekjendtgjørelse om, at den atter, ligesom i forrige Tider, udmønter for Private med $\frac{1}{2}$ Procent Afgift.

Naar der siges, at det er utidig Tale, at der er vist Brangvillighed fra en vis Side, hvorfra der jo netop skulde vises Belvillie, saa

har jeg ikke talt ganske uden Grund, men kun støttet mig, foruden paa Alt det, man hører, og hvoraf jeg paastaar Endeel er sandt, paa egen Erfaring, og det er tilstrækkeligt. Jeg har nemlig Exempel paa, at der hos Monarchiets Finantsminister er bedet om Tilladelse til at faae rede Penge anviste, saasnart Sølvbarrer til Forarbejdning vare afleverede, men at han dertil har svaret Nei; jeg har endvidere Beviis paa, at der ikke med noget vaagent, opmærksomt Die er blevet arbejdet for at imødekomme de Ulemper, de Ulykker kan jeg sige, som følge af en saadan Krisis. Er der udkommet en eneste Bekjendtgjørelse om, at man f. Ex. her i Kjøbenhavn vilde tage svenske Specier som god Betaling, og hvad var rimeligere end at gjøre det? Det ærede Thing har engang vedtaget en Lov om, at det skulde stee; den fik dengang ikke Kongens Sanction; de svenske Specier ere dog saa meget bedre end vore, at selv om man vil ommønte dem, kan deres bedre Sølvindhold betale Møntomsætningerne, og de norske Specier ere deels bedre end, deels ligesaa gode som vore. Det er en Sag af ikke ringe Vigtighed for Omsætningen med vore Nabolande. Det er formodentlig bekjendt for Enhver, at en stor Deel af Handelen i Kjøbenhavns Boutikker stee med Folk fra Skaane, ligesom det maastee ogsaa er bekjendt, at denne Handel i den senere Tid er aldeles standset, til overordentlig stor Skade baade for de vedkommende Handlende og for hele Omsætningen. Dersom man havde bekjendtgjort, at de svenske Specier modtoges som god Betaling i de fgl. Kasser, vilde der have været Mulighed for, at man hurtigt fra Sverrig kunde have ladet komme Sølv for Sedler, som her tilsidst vare saaledes ude af Cours, at Ingen vilde tage dem. Der er mange af det Slags Forholdsregler, som alle ere forsømte, men jeg skulde ikke være gaaet ind derpaa, naar ikke den ærede Ministers heftige Udbrud havde foranlediget mig til at anføre dette til Retfærdiggjørelse for min Paastand.

Jeg kan ikke troe Andet, end at det ærede Thing vil gaae ind paa Lovforslaget, og jeg vil haabe, at den høit-